

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת

הרה"ק רבי ישראל יצחק ב"ר אליהו זצ"ל
הגה"ק רבי יצחק אייזיק סג"ל בהג"ר פנחס בילצער זצ"ל
הרה"ק רבי משה בהרה"ק ר' אליעזר, זצ"ל
חיים משה ע"ה ב"ר שרגא פייוול מאיר יבלחט"א

משנה ד'

רבינו עובדיה מברטנא

חדשים לקטורת - כך היו מכריזין בעזרה. כלומר מי שלא זכה בקטורת כל ימיו יבא ויפס. ולא היה מניחין למי שזכה בה פעם אחת לשנות בה, מפני שמעשרת, דכתיב (דברים ל"ג) "ישימו קטורה באפך וכו' ברך ה' חילו". ולפי שכל כהן המקטיר קטורת היה מתעשר ומתברך בשבילה, לפיכך לא היו מניחין לשנות בה אדם, כדי שיהיו הכל מתעשרים ומתברכים בה.

חדשים גם ישנים - מי שזכה בפסע פעמים אחרות, ומי שלא זכה בו מעולם, בואו והפיסו.

מי מעלה אברים מן הכבש למזבח - כשהיו מוליכין האברים מבית המטבחיים לא היו מוליכים אותם למזבח אלא נותנים אותם מחצי כבש ולמטה במזרח, ומפיסין פיס אחר מי מעלה אותם ממקום הנחתן בכבש למזבח. והיו עושין כן משום ברוב עם הדרת מלך.

הפיס השלישי היה על עבודת הקטורת, והממונה על הפייסות היה מכריז: "**החדשים לקטורת בואו והפיסו**" כהנים שלא זכו מימיהם להקטיר את הקטורת יבואו וישתתפו בהגדלה, שכן עבודת הקטורת היתה חביבה ביותר על הכהנים, מפני שהיא מעשרת, כלומר שהיא מביאה עושר וברכה לעוסק בהקטרתה, שנאמר: "ישימו קטורה באפך... ברך ה' חילו ופועל ידיו תרצה" (דברים לג, י-יא), לפיכך היו מקפידים שלא יפסו לעבודת הקטורת אלא רק כהנים חדשים, היינו אותם הכהנים שלא הקטירו קטורת מימיהם. ובגמרא מובא, שמעולם לא שנה אדם בה, כלומר שכל כך היו כהני בית אב מרובים עד שלא אירע מעולם שלא יהא שם מישהו שלא הקטיר מימיו. **והרביעי** ולפייס הרביעי היה הכרוז מכריז: "**החדשים עם ישנים**" אלה שעדיין לא זכו בעבודה זו ואלה שכבר זכו בה, בואו והפיסו, שהואיל ולפייס השלישי הזמין רק כהנים חדשים, חזר והכריז שלפייס הרביעי מוזמנים כל הכהנים, חדשים עם ישנים, והיו מפייסים בפייס זה: **מי מעלה אברים מן הכבש למזבח** במשנה הקודמת למדנו שהכהנים שזכו בפייס השני היו מניחים את אברי התמיד בכבש של המזבח, מחציו ולמטה בצד מזרח, וירדו ללשכת הגזית לקרוא קריאת שמע, ועכשיו חזרו והפיסו מי יעלה את האברים מן הכבש למזבח, להקטירם ולנסך נסכיהם, ומבואר במפרשים שכהן אחד בלבד זוכה בהעלאת האברים למזבח, אע"פ שבהעלאתם לכבש זכו כמה כהנים.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ה'

רבינו עובדיה מברטנא

תמיד קרב – משעת הולכת אברים ואילך קחשיב.

עצמו – בכל יום תשעה. ששה לאברים ולקרבים, בדאמרינן לעיל, ואחד לסולת. ואחד לחביתין ואחד ליין.

ובחג – שצריך שני נסוכין, אחד של יין ואחד של מים ביד כהן אחד צלוחית של מים.

של בין הערבים – שבכל יום שנים בידם שני גזירי עצים, להוסיף על עצי מערכה דכתיב, (ויקרא א') "וערכו עצים על האש", אם אינו עניין לתמיד של שחר, שכבר נאמר "וביער עליה הכהן עצים", תנהו ענין לתמיד של בין הערבים, שמוסיפים שני גזירי עצים.

תמיד קרבן עולת התמיד **קרב בתשעה** כהנים שהיו עוסקים בהעלאת אברי התמיד ונסכיו לכבש, ויש שהיה קרב **בעשרה** כהנים, או **באחד עשר**, או **בשנים עשר** כהנים, **לא פחות** אינו קרב לעולם בפחות מתשעה כהנים **ולא יותר** משניים עשר כהנים. **קיצד** עתה מפרטת את מה שנאמר ברישא? **עצמו** קרבן התמיד עצמו, היינו הקרבת אבריו ומנחתו ונסכו בכל יום **בתשעה** כהנים, כמפורט לעיל במשנה ג': הראשון היה מעלה את הראש והרגל, השני את שתי הידיים, השלישי את העוקץ, הרביעי את החזה והגרה, החמישי שתי הדפנות, השישי את הקרביים, השביעי את הסולת, השמיני את החביתין, התשיעי את היין.* **בחג** הסוכות שמלבד ניסוך היין היה גם ניסוך המים **ביד אחד צלוחית של מים** היה עולה עוד כהן אחד ובידו צלוחית של מים, **הרי כאן עשרה** כהנים. קרבן התמיד של **בין הערבים** היה קרב **באחד עשר** כהנים. **הוא עצמו בתשעה** כמו שביארנו בקרבן תמיד של שחרית, **ושנים** שני כהנים נוספים **בידם שני גזירי עצים** שכן מצווה להוסיף בתמיד של בין הערביים שני גזירי עצים על מערכת העצים שעל המזבח, כמו שנאמר: "וערכו עצים על האש" (ויקרא א, ז), ודרשו: אם אינו עניין לתמיד של שחר, שהרי כתוב: "ובער עליה הכהן עצים בבוקר בבוקר" (שם ו, ה) תנהו עניין לתמיד של בין הערביים, שטעון שני גזירי עצים, בשני כהנים, וכבר למדנו שבתמיד של שחר הכהן הזוכה בתרומת הדשן זוכה גם בהבאת שני גזירי העצים. **ובשבת** קרבן תמיד של שחר בשבת, קרב **באחד עשר** כהנים. **הוא** הקרבן **עצמו** קרב **בתשעה** כהנים כמו שפירטנו לעיל, **ושנים** עוד שני כהנים **בידם שני גזירי לבונה של לחם הפנים** שתי כפות עם לבונה שהיו באות עם לחם הפנים, כמו שכתוב: "ולקחת סולת ואפית אותה שתיים עשרה חלות... ושמת אותם שתיים מערכות שש המערכות... ונתת על המערכת לבונה זכה, והיתה ללחם לאזכרה" (ויקרא כד, ה- ז), כלומר שבכל שבת כשהיו מסלקים את לחם הפנים, היו מקטירים את שני בזיכי הלבונה, ושני כהנים עסקו בהקטרתם. **ובשבת שבתוך החג** שבתוך חג הסוכות **ביד אחד צלוחית של מים** נוסף עוד כהן בתמיד של שחר שבידו צלוחית של מים לניסוך המים, והרי כאן שנים עשר. מכאן למדים בגמרא שלא היו מנסכים מים בחג אלא בתמיד של שחר, שאילו היו מנסכים מים אף בתמיד של בין הערביים, הרי היו שנים עשר כהנים אף בחול המועד של חג בתמיד של בין הערביים, תשעה לעצמו, שניים לשני גזירי עצים ואחד לניסוך המים, אלא מכאן שלא היו מנסכים בתמיד של בין הערביים, כי אם בתמיד של שחר בלבד.

*יש מפרשים שמשנתנו היא כדעת רבי אליעזר בן יעקב הסובר, שלא היו עושים פייס רביעי, אלא אותם הכהנים שהעלו את האברים והנסכים לכבש, חזרו והעלו אח"כ מן הכבש למזבח.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)